

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fastsættelse af de i Forsorgslovens §§ 193, 215 og 236 omhandlede Normalbidrag for Tiden fra 1. April 1943 til 31. Marts 1944.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3509; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 510).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Steinke: Den højtærede Socialminister gav i sin Fremsættelsestale i Gaar en saa indgaaende Redegørelse for Formaålet med og Indholdet af dette Lovforslag, at jeg paa mit Partis Vegne kan fatte mig med nogle faa, korte Bemærkninger.

Den første skal da være en Tak til den højtærede Socialminister, fordi han har taget dette Spørgsmaal op. Ganske vist er det et meget ømtaaligt Omraade at lovgive for, da det store Flertal af Fædre og Mødre, som det her drejer sig om, i Regelen er ubemidlede og har det største Besvær med i det hele at afse kontante Beløb, endsiige saa forholdsvis store Beløb, som det for dem efterhaanden, takket være Prisniveauets Stigning, er kommet til at dreje sig om. Bidragspligten er jo fastsat saaledes, at Faderen til et Barn uden for Ægteskab, teoretisk i hvert Fald, maa afholde $\frac{3}{5}$ af Udgifterne i et godt Plejehjem, Moderen altsaa Resten, og Faderen til et Barn født i Ægteskab maa afholde $\frac{2}{3}$ af Udgifterne til dets Forsørgelse og Moderen Resten. Efter manges Mening bør man jo ikke have Medlidenhed særlig med Barnefædre uden for Ægteskab. Efter min Mening bør man have Medlidenhed med alle Fædre, men jeg er i hvert Fald imod enhver Form for Fanatisme, og min praktiske Erfaring siger mig, at der er overordentlig mange Barnefædre, ogsaa uden for Ægteskab, som i og for sig gerne vil opfylde deres Forpligtelser, og at mange af dem, der ikke gør det, har andre Forpligtelser, der er lige saa nærliggende, over for Hustru og Børn, saa Spørgsmaalet er ikke saa let. Alligevel er der ingen Vej udenom. Børnene skal forsørges, den kommende Generation skal helst forsørges saa godt som muligt, og det er Forældrene, der nu engang har

Ansvaret. Jeg kan derfor tiltræde dette Forslag. Prisstigningen har jo udgjort 63 pCt. i Forhold til Juli 1939, saa der er ikke noget urimeligt i den foreslaaede Forhøjelse af Normalbidragene med 10 pCt. af Grundbeløbet.

Man kan selvfølgelig altid diskutere Beløb i en Sag af denne Karakter, og navnlig synes det paa Forhaand nærliggende at diskutere, hvorfor man ikke har forhøjet det i Forsorgslovens §§ 235—237 omhandlede Barselfærdsbidrag. Det blev i 1933 fastsat til 25 Kr., det er i Øjeblikket kun 34 Kr., og det foreslaas ikke forhøjet. Det kan synes mærkeligt, men under Henvisning til den Begrundelse, som indeholdes i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Udgifterne paa dette Omraade, specielt Udgiften til Jordemoder, ikke er steget væsentlig, skal jeg efter Omstændighederne kun lede Opmærksomheden paa, at der vist her tiltrænges en Forhøjelse ved given Lejlighed, men skal ikke kritisere det foreliggende Forslag, heller ikke paa dette Punkt.

Jeg kan altsaa i det hele paa mit Partis Vegne anbefale, at Forslaget faar en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jens Jensen: Efter Forsorgsloven af 1933 fastsættes Normalbidragene for Børn i og uden for Ægteskab samt Normalbidragene til den ugifte Moders Underhold før og efter Fødselen af Socialministeren for en 2-aarig Periode. Den sidste Regulering af disse Bidrag fandt Sted ved en Bekendtgørelse af Socialministeren den 27. Marts 1942 og skulde gælde indtil Udgangen af Marts 1944.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er Priserne paa Fødemidler og Beklædning steget med i alt ca. 63 pCt. set i Forhold til Priserne i 1939, medens de tidligere Forhøjelser af Normalbidragene kun har udgjort 47,5 pCt. Efter Lovforslaget forhøjes Normalbidragene nu yderligere med ca. 10 pCt. Denne Forhøjelse er rimelig og paakrævet, og jeg vil gerne takke Ministeren for Lovforslaget, som jeg paa mit Partis Vegne anbefaler til Vedtagelse her i Tinget.

Jørgen Jørgensen: Da Tavshed paa et bestemt Punkt maaske kan blive opfattet som Tilslutning, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Steinke, at jeg ikke deler hans Bemærkning om, at man skal have Medlidenhed med alle Fædre. Man kan maaske have Medlidenhed med mange